

ДМИТРИЙ МЕРЕЖКОВСКИ ВЕЗУВИЙ

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

Нозете тънат в пепелта възтопла.
И ярка, сякаш е самото слънце,
жълтее сярата. А аз пристъпвам
над бездната и в кратера се вирам:
там облаци от пара се кълбят...
Дълбоки, тежки удари отекват
и чува се клокочене подземно...
Просветва жар!...

Привет, о, древен Хаос^[1],
велик първосъздател на Вселената!
Щастлив съм, че пред теб не коленича,
пред твоята стихийна, сляпа ярост!...
Ти можеш в миг да ме унищожииш,
но твойто всемогъщество е нищо
пред крехката искра, която някога —
напук на боговете — Прометей^[2]
запали в моето сърце свободно!...

И аз, от никого непобеден,
с нозе сега те тъпча, Хаос древен,
първосъздател на Вселената!

1891

[1] Хаос (др.гр.) — изначално, безформено състояние на света, от което впоследствие възниква всичко съществуващо. ↑

[2] Прометей — в древногръцката митология титан, откраднал от олимпийските богове огъня и подарил го на хората. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.